इति। योऽयमग्निष्टोमादिर्यज्ञः स देवेभ्यः पर्य्याप्तो नाभूत्। तत्साधनेषु वैकल्यसम्भवात् तदा देवास्तं यज्ञसम्भाराः सम्भारयजुराख्या मन्त्रा यावन्तः सन्ति तावद्भिः समभवन् सम्पूर्त्तिर्यथा भवति तथा पोषितवन्तः। ततस्तेभ्यो देवेभ्यः स यज्ञः पर्य्याप्तोऽभवत्। सम्भारयजूंषि चारण्यकाण्ड एवमाम्नातानि। अग्निर्यजुर्भिः। सविता स्तोमैः। इन्द्र उक्थामदैः। मित्रावरुणा वाशिषा। अङ्गिरसोऽधिष्णियैरग्निभिः। मरुतः सन्दोहविधानाभ्याम्। आपः प्रोक्षणीभिः। ओषधयो बर्हिषा। अदितिर्वेद्या। सोमो दीक्षया। त्वष्टेध्मेन। विष्णुर्यज्ञेन। वसव आज्येन। आदित्या दक्षिणाभिः। विश्वेदेवा ऊर्जा। पूषा स्वगाकारेण। बृहस्पतिः पुरोधया। प्रजापतिरुद्गीथेन। अन्तरिक्षं पवित्रेण। वायुः पात्रैः। अहꣳ श्रद्धयेति। अत्राग्निसवित्रादयो देवाः यजुस्तोमादीनि यज्ञे सम्भरणीयान्यङ्गानि एते देवास्तैः सम्भरणीयैः सहास्मिन् कर्मण्यागच्छन्त्विति वाक्यार्थः। उक्थामदशब्दः शस्त्रवाची यज्ञशब्दो हविःप्रक्षेपवाची स्वगाकारः शंयुवाकमन्त्रः पुरोधाग्रहणकाले पठनीयः। पुरोरुक्पवित्रशब्दो दशापवित्रवाची। अहं यजमानः श्रद्धया सहागच्छामि त एते सम्भारमन्त्राः प्रयोक्तव्याः। तेन यज्ञस्य प्रभूतिः पर्य्याप्तिर्भवति॥

सामान्यतो यज्ञसम्बन्धेन विहितानां सम्भारयजुषां पुनः स्थानविशेषं विधत्ते। "आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे। यज्ञमुखं वा आतिथ्यम्। मुखत एव यज्ञꣳ सम्भृत्य प्रतनुते"